

1) Vi skal sikre, at det altid kan betale sig at arbejde.

2) Det skal være mere attraktivt at stifte en ny arbejdsplads, dvs. lavere beskatning af virksomhederne og fjernelse af særbyrderne, der er lagt på erhvervslivet.

3) Forenkling af de mange regler.

4) Formidlingssystemet skal forenkles.

Der skal kun være ét sted, hvor de ledige skal henvende sig, og det skal være placeret tæt på brugerne.

5) Vi skal have et enstrengt formidlings- og ydelsessystem; det skal være slut med at blive kastebold mellem AF, a-kasser og kommunerne.

6) Aktivering fra første dag. Gider man ikke arbejde, så lukkes pengekassen i.

7) Aktiveringen skal ske igennem de private virksomheder, og hele projektkulturen skal afskaffes.

8) Der skal være mere frit valg til at tilrettelægge sit eget liv. Det vil sige, at vi skal give en større beslutningskraft til den enkelte, hvor man får persontilskud frem for institutionstilskud. Der skal være frit valg af sygehus, børneoppassing, hjemmehjælp og plejehjem.

9) Der skal være en frihed for institutionerne til at operere på markedsvilkår, så ventelisterne kan afskaffes.

10) Vi skal gøre øget brug af udlicitering for at øge den offentlige kvalitet.

Med hensyn til Enhedslistens dagsorden vil vi fra Venstre stemme imod. Den indeholder nogle gode ting, men flest dårlige, og derfor stemmer vi imod.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne takke hr. Flemming Oppfeldt for at have løftet sløret for noget af det, Venstre vil, og jeg har et par spørgsmål.

Der blev som et af punkterne nævnt, at lavere beskatning er en af vejene til at få flere virksomheder i gang. Hvad er det for nogle tal, man regner med i Venstre? Hvad vil det betyde af mindreprovenu, og hvor skal de penge hentes?

Så hørte jeg også et punkt, der hed et enstrengt ydelsessystem. Der vil jeg godt spørge partiet Venstre: Hvad er det for en ydelse? Hvilket niveau havde man tænkt sig, det skulle være på?

Der var også et punkt om frihed for institutioner til at gå ud og konkurrere; det var noget i den stil, der blev sagt. Betyder det, at Venstre

mener, at f.eks. Slots- og Ejendomsstyrelsen og andre lignende institutioner skal have større mulighed for at gå ud og konkurrere på markedsvilkår?

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Der var jo flere interessante betragtninger i hr. Flemming Oppfeldts indlæg, og en af dem er forholdet til ventelisterne. Det lød næsten på hr. Flemming Oppfeldt, som om grunden til, at der stadig væk er ventelister, er, at der er et uendeligt antal børn, som nødvendigvis vil stå parat til at tage pladserne, ligegyldig hvor mange man laver. Og den eneste løsning, der var for hr. Flemming Oppfeldt, var at udvikle markedsmechanismer, som kunne regulere folks uhæmmede brug af daginstitutioner.

Det er noget forfærdeligt vrøvl. For det første er der jo kun – og det ved hr. Flemming Oppfeldt godt – et begrænset antal børn. Det er muligt, og det burde også være muligt for Venstre at erkende det, for Folketinget at sikre, at der ikke er ventelister til daginstitutioner. Lige så vel som man kan gøre det i folkeskolen, lige så vel som man kan gøre det andre steder, kan man også her sikre, at der er plads i en daginstitution, når børn har brug for den.

Men det er åbenbart ikke Venstres politik. Venstres politik er, at det skal styres af markedet, og det er endnu et eksempel på det, vi snakke om for ganske kort tid siden, nemlig en grundlæggende menneskefjendsk holdning til sociale spørgsmål. Det er økonomien, der skal være styrende; det er ikke holdningerne til det sociale indhold.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg hørte også Venstres indlæg som et indlæg, der hovedsagelig gik på velfærd gennem liberal erhvervspolitik, men der er jo trosfrihed i dette land, så det kan man selvfølgelig vælge at tro på.

Men der er et enkelt tal, jeg godt vil anholde, nemlig Venstres tal for overførselsindkomstmottagere, som var på godt en million. Jeg vil bare bede hr. Oppfeldt bekræfte, at for at nå det tal er Venstre nødt til at lægge SU-mottagere oven i det antal mennesker, der modtager overførselsindkomst, sådan som man gjorde i et nummer af bladet Liberal.

Jeg vil godt spørge: Har denne diskussion ikke hermed nået et punkt af absurditet, hvor